

# TĒRPTS KRISTŪ

## SABATA PĒCPUSDIENAI

### NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Gal. 3:26-29, Rom. 6:1-6, Kol. 3:1-10, Ef. 4:22-24, 1. Kor. 15:49-55, 2. Kor. 5:1-4

### ATMIŅAS PANTS:

„Bet lai jūsu bruņas ir Kungs Jēzus Kristus, un nelutiniet miesu, lai nekristu kārībās.” Rom. 13:14

**V**ai tev ir nācies nomest olu un tad vērot, kā tā saplīst nevienādos gabalos? Tomēr vienu tu gan nebūsi nekad redzējis: kā šīs saplētās olas nevienādās daļiņas kļūst atkal par olu. Realitāte vienkārši tā nedarbojas.

Mūsu dabīgās, kritušās pasaules pamatlikums ir, ka viss iet sabrukuma, nekārtības virzienā. Ja mēs kaut ko noliekam un atstājam, tad kas notiek: tas kļūst lielāks, sakārtotāks vai arī mazāks, sapūst un sabrūk? Atbilde ir acīmredzama. Mēs to redzam visapkārt un pat pie sevis (piemēram, miesas novecošanā).

Sarežģītas zinātnes nozares nodarbojas ar šī fenomena izskaidrošanu, taču, lai to saprastu, nav vajadzīgs doktora grāds fizikā. Kādā no iepriekšējām nedēļām mēs lasījām, ka „zeme sadīls un sabirzīs kā drēbe” (Jes. 51:6).

Un tomēr visā šajā procesā, mums ir evaņģēlijs, glābšanas plāns, kas pēc savas būtības ir atjaunošanas process, kas paņem veco, saplīsušo, sapuvušo un izveido to no jauna.

Šajā pēdējā nedēļā aplūkosim, kā apģērba simbols Bibēlē atklāj šos atjaunošanas apsolījumus.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 25. jūnijā.

# MANTINIEKI PĒC APSOLĪJUMA

Jau no senām dienām viena no vislielākajām cīņām kristīgajā draudzē, cīņa, kas bija protestantu reformācijas sirds (un turpinās dažādos veidos arī mūsdienās, pat mūsu draudzē), ir glābšana, evaņģēlijs, jeb jautājums par to, kā mēs tiekam glābti. Pāvilam Galatijas draudzē nācās saskarties tieši ar šo jautājumu. Draudzē bija ielavījusies viltus teoloģija un apdraudēja evaņģēliju kā vienotu veselumu.

*Izlasi Gal. 3:26-29. Kas ir galvenais, ko Pāvils šeit vēlas pateikt? (Lasot ievēro, ka grieķu vārds, kas šeit tulkots kā 'tērpušies', nozīmē 'būt apģērbtam'.)* \_\_\_\_\_

Pāvils 27. pantā raksta, ka visi kristītie ir „tērpušies Kristū”. Lai gan visi ir grēcinieki, viņu grēki ir nomazgāti, vecās, netīrās drēbes ir izmestas, un tagad viņi ir „tērpti”, apsegti ar Jēzus taisnību. Viņa dzīvi, Viņa pilnību, Viņa raksturu tie tagad var saukt par savu. Visi derības apsolījumi ir piepildījušies Jēzū, un tagad, tērpti Kristū, viņi var lūgt, lai šie apsolījumi piepildās viņu dzīvē. Viņi ir Ābrahāmam doto apsolījumu mantinieki (1. Moz. 12:2, 3) nevis stāvokļa, dzimuma vai tautības dēļ, bet tikai un vienīgi ticības rezultātā.

*Izlasi Rom. 6:1-6. Ko Pāvils šeit pasaka tādu, kas palīdz mums saprast, ko nozīmē būt „tērptam” Kristū?* \_\_\_\_\_

Būt tērptam Kristū nozīmē kaut ko vairāk nekā tikai likumīgu statusu Dieva priekšā. Kristieši ir vienoti ar Kristu, viņi ir nodevušies Viņam. Tie ir atjaunoti caur Viņu. Kristiešiem, kuri atsakās mainīt savu veco dzīvi, vecos ieradumus un veco dzīvesveidu, vajadzētu apskatīties spogulī, kas viņiem galu galā ir mugurā.

*Kas tev ir mugurā? Vai tas, ko tu uzvelc, izejot sabiedrībā, atšķiras no tā, kas tev ir mugurā tad, kad neviens (kā tev šķiet) tevi neredz? Ko tava atbilde tev atklāj par sevi?* \_\_\_\_\_

# MIESAI NAV NEKĀDAS IZREDZES

Neskatoties uz Pāvila dziļo un sarežģīto teoloģiju, viņš var būt arī ļoti praktisks. Jebkurai teoloģijai, jebkurai „evanģēlija” versijai, kas koncentrējas tikai uz glābšanu aukstos un formālos terminos, kaut kas pietrūkst. Visa kristietība ir par Jēzu, bet tā nav par izolētu Glābēju. Tā ir par Jēzu un to, ko Viņš mūsu kritušās cilvēces labā ir izdarījis caur savu dzīvi, nāvi un augstpriesterīgo kalpošanu. Tā nav tikai par mūsu formālo statusu Dieva priekšā; tā ir par izmaiņu, atjaunošanu, jaunu dzīvību mūsos. Tā ir par jaunu dzīvi Kristū.

*Izlasi Rom. 13. nodaļu! Pievērs uzmanību ikdienišķiem, praktiskiem jautājumiem, kurus Pāvils šeit izklāsta kristiešiem.* \_\_\_\_\_

Vairāk nekā puse nodaļas veltīta jautājumam, ko nozīmē būt labam pilsonim un labam tuvākajam. Tas ir tā likuma principu atkārtojums, kura kulminācija ir labi pazīstamie vārdi: „Mīli savu tuvāko kā sevi pašu.” (9. p.)

Tomēr no 11. līdz 14. pantam uzsvars mainās. Šo nodaļu Pāvils iesāka, runājot par paklausību tā brīža politiskajai varai, bet nu viņš pārliek uzsvaru uz laika „vēlumu”, ar domu, ka, pārdomājot laikus, kuros dzīvoja romieši, viņiem vajadzēja nopietni pārdomāt savu uzvedību. Nodaļas beigās ir frāze „tērpsimies Kungā Jēzū Kristū” (14. p., NIV), kur lietots vārds ar tā paša vārda sakni kā Gal 3:27. Tātad abi panti runā par līdzīgām lietām.

Rom. 13. nodaļas konteksts skaidri parāda, ko Pāvils ir domājis pašos pamatos. Iepriekšējie panti, kā arī panta daļa, kas seko pieminētajai frāzei, parāda, ka būt tērtam Kristū nozīmē dzīvot ticības un paklausības dzīvi. Tā pati grieķu valodas vārda sakne atrodama arī 12. p. – „tērpsimies gaismas bruņās”. Kristus ir pasaules gaisma; tie, kas dzīvo Viņā, netaigā tumsā. Tie ir nolikuši „tumsības darbus” un tagad staigā gaismā. Lai arī ko vēl varētu nozīmēt „būt tērtam Kristū”, tas noteikti ir saistīts ar rakstura veidošanu, uzvedību, ar tādu mīlestību, kāda bija Kristum, un ar Viņa līdzības atspoguļošanu. Zināmā mēra ir tā, ka visam ap mums ir tieksme kļūt sliktākam, taču tiem, kas ir tērti Kristū, ir jāklūst arvien labākiem un labākiem (skat. 2. Kor. 3:18).

*Kas tavā dzīvē būtu citādi, ja tu būtu pilnībā tērts Kristū? Tas ir, kuras jomas savā dzīvē tu esi atturējis no pakļaušanas un nomiršanas sev, bet ko tomēr ir vajadzīgs izdarīt, lai Kungs varētu strādāt tavā labā? Kas tavā dzīvē būtu citādāks, ja tu pakļautos Viņam pilnībā?* \_\_\_\_\_

# NOVILKŠANA, APĢĒRBŠANA

Izlasi Kol. 3:1-10. Ievēro, ka 10. pantā darbības vārds 'apģērbt' ir tas pats grieķu 'tērpties', ko pētījām iepriekš. Paturot to prātā, ko šie panti mums atklāj? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

Zinātnieki šajos pantos, kā arī citos, ko mēs aplūkojam, redz atsauci uz kristībām. (Kurā pantā tu saskati kādu norādi uz to?) Mēs atkal redzam domu par atjaunošanu, kad kaut kas tiek padarīts labāks, nekā tas bijis iepriekš. Kristū mēs vairs neesam tie paši cilvēki, kas reiz bijām un kā kādreiz dzīvojam. Arī šeit Pāvils skaidri sasaista to, ko mēs tagad piedzīvojam Kristū, ar to, ko mēs piedzīvosim tad, kad Viņš atgriezīsies. Patiešām, kā mēs attieksimies pret Kristus pirmo nākšanu, izšķirs to, kas notiks ar mums, Viņam nākot otrreiz!

Izlasi Ef. 4:22-24 (grieķu darbības vārds 24. pantā ir 'būt apģērbtam'). Ko vēl Pāvils šeit uzsver? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

Ievēro atšķirību starp „vecu cilvēku” un „jauno cilvēku”. Principā „vecais cilvēks”, kādreizējais „es”, ir miris (tas simboliski notiek kristībās) un piedzimst „jaunais cilvēks”, jauns radījums. Arī šeit doma par jaunā cilvēka jeb Kristus apģērbšanu parādās kristīgas uzvedības kontekstā. Izlasi pāris pantus pirms tam un pēc tam. Runa ir par rakstura, rīcības, visa cilvēka kā morālas būtnes, veidošanu. Šis motīvs, šī doma turpina atkārtoties. Mēs, kristītie, esam jauni cilvēki Kungā. Kristus apģērbšana ir ne tikai metafora taisnošanai, kas aplāj mūsu grēkus un nodrošina formālu statusu Dieva priekšā. Būt tērptam Kristū nozīmē būt jaunai personai, kas radīta „patiesā taisnībā un svētumā” (24. p.).

Pārskati vēlreiz šodienas Bībeles tekstus, pievēršot uzmanību īpašajiem norādījumiem par uzvedību. Kādās jomās tev ir vajadzīga izmaiņa? Ja tu pašreiz cīnies, kāpēc gan nepacensties atrast kādu, kuram tu vari uzticēties un lūgt palīdzību, kā labāk iemiesot Bībelē atklātos principus? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

# VIENĀ ACUMIRKLĪ

Nav šaubu, ka būt apģērtam Kristū nozīmē kļūt par jaunu personu Jēzū. Tas nozīmē būt atjaunotam „pēc Radītāja tēla” (Kol. 3:10). Neskaitāmu ļaužu dzīves ir nesušas liecību un vēl joprojām liecina par realitāti, ko Kungs viņu labā darijis. Daudzu mūsu dzīve, neskatoties uz neveiksmēm, cīņām un kritieniem, liecina par realitāti, ko nozīmē būt tērptam Jēzū.

Tomēr būsīm godīgi. Ja tas, ko Kristus mūsu labā dara, beigtos ar šo dzīvi, tad beigās – vai nu mēs esam tērpti Kristū, vai neesam, – mūs tik un tā sagaidītu kaps. Jēzus dēļ un savas ticības dēļ daudzi šajā dzīvē ir piedzīvojuši daudz ciešanu. Lai arī kādi būtu mūsu tūlītējie ieguvumi, kādi tie ir salīdzinājumā ar īsto atalgojumu, kas mūs sagaida, Viņam nākot otrreiz?

*Izlasī 1. Kor. 15:49-55. Kāda liela cerība šeit atklāta? Lasot šos pantus, mēģini uzminēt, kuriem vārdiem ir tā pati grieķu valodas vārda sakne, ko mēs visu nedēļu aplūkojam.*\_\_\_\_\_

---



---



---

53. un 54. pantā darbības vārds (bieži tulkots kā ‘tērpts’) ir tas pats, ko mēs jau pazīstam, lai gan šeit apustulis parāda to pilnīgi citā līmenī. Būt tērptam Kristū nenozīmē tikai Jēzus morālās līdzības, Viņa rakstura atspoguļošanu un Viņa mācīto principu izdzīvošanu. Citiem vārdiem sakot, tā nav tikai likumīga izmaiņa, tā nav tikai morāla izmaiņa: tā ietver arī radikālas izmaiņas fiziskā ziņā. Mūsu mirstīgā miesa, mūsu sāpīgā, ievainotā un mirstošā miesa, tiks ietērpta tādā pašā nemirstīgā miesā, kāda bija Jēzum pie augšāmcelšanās. Pārrunājiet apģērba maiņu, pārrunājiet jauna apģērba apvilksanu! Tā ir vislielākā cerība, kāda mūs sagaida, vienīgā cerība, kas patiešām piešķir jēgu mūsu ticībai (skat. 1. Kor. 15:12-19).

*Lielākā daļa no mums (parasti novecojot) saprot, cik iznīcīga un neuzticama ir mūsu miesa. Ja mēs arī sevi neredzam šo nīcību, tad redzam to citos. Padomā, kāda cerība mums ir Jēzū, kā tas ir atklāts šajos pantos. Ko reāli šī pasaule varētu piedāvāt tādu, kas padarītu to vērtīgu, ja nebūtu šeit atklātā apsoliājuma?*\_\_\_\_\_

---



---



---

# MŪSU DEBESU MĀJOKĻI

*Izlasi 2. Kor. 5:1-4. Ko Pāvils mums šeit pasaka? Kāda cerība šeit atkal parādīta? Kā šeit iederas ģērbšanās simbolika?* \_\_\_\_\_

Tikmēr, kamēr mēs atrodamies šajā pasaulē, šajā miesā, šajā „mājā”, mēs arvien vaidēsim (šis vārds nozīmē arī „smagi nopūsties”). Kurš gan nav vaidējis un nopūties, atrazdamies savā „šīs zemes” mājoklī, tas ir, savā pašreizējā miesā? Ielūkojies vienu nodaļu iepriekš (1. Kor. 4. nod.), kas runā par ienaidnieku, kurš rada grūtības Jēzus sekotājiem šajā dzīvē. Šīs dienas pantus Pāvils raksta pēc tam, kad viņš ir izklāstījis šo.

Patams, mēs vaidam, ciešam un mirstam, bet ar to stāsts nebeidzas. Mums ir apsolījums, ka tiksīm ietērpti „savā mājoklī, kas ir no debesīm”.

*Kādas divas metaforas vai līdzības Pāvils lieto šajos pantos, lai attēlotu mūsu pašreizējo situāciju un cerību, kas mūs sagaida?* \_\_\_\_\_

Dažos senos rakstiskos dokumentos doma par apģērbšanos ir saistīta ar atrašanos mājā. Abi apņem mūs no ārpusē un nodrošina zināmu aizsardzību un patvērumu. (Pāvila laikos vārds, kas apzīmēja zemākās kārtas cilvēku apģērbu, nozīmēja ‘neliela māja.’) Lai arī kāds tam būtu iemesls, Pāvils izmanto dažādas līdzības, lai pretstatītu divas pamatidejas – laicīgo mājvietu pretstatā mūžīgajām mājām Debesīs, būt kailam pret būšanu apģērbtam, mirstību pret dzīvību, mūžīgo dzīvību Kristū. Beigās visas šīs metaforas runā par vienu un to pašu: par cerību, ka, Kristum atgriežoties, mēs būsim apģērbti jeb mājosit jaunā nemirstīgā miesā. Citiem vārdiem sakot, šie panti citiem vārdiem izsaka mūžīgās dzīvības apsolījumu, kas mums ir Jēzū.

*Padomā par nāvi, par šķietamo visa noslēgumu. Vai mums ir vēl kāda cerība, ja nav cerības uz kaut ko pāri tai? Pakavējies pie iemesliem, kas mums ir cerībai, ka nāvei nepieder galavārds. Pārrunāriet grupā savas atbildes!* \_\_\_\_\_

**TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:**

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Lielā ciņa” nodaļu „Ciņa beigusies”, 665. lpp.

„Visi būs viena laimīga, apvienota ģimene, tērpta slavas un pateicības drēbēs – Kristus taisnības tērpā. Visa daba savā izcilajā piemīlībā pienesīs Dievam pastāvīgu slavu un apbrīnu. Pasaule mazgāsies Debesu gaismā. Gadi paies priekā. Mēness gaisma būs tik spoža kā saule, un saule būs septiņreiz lielāka nekā tagad. Rīta zvaigznes kopā dziedās un Dieva dēli gaviļēs aiz prieka, Dievam un Kristum kopīgi paziņojot: „Grēka vairs nebūs, un nāves vairs nebūs.”” E. Vaita „My life today” („Mana dzīve šodien”), 348. lpp.

**JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:**

1. Grupā dalieties ar savām atbildēm uz ceturtdienas noslēdzošo jautājumu. Kā jūs varat cits citam palīdzēt atrast cerību šajā brīnišķīgajā apsolījumā? Kā jūs varat palīdzēt tiem, kuri varbūt cinās ar šaubām?

2. Mūsdienās cilvēki bieži liek savu cerību uz zinātni. Daudzi uzskata zinātni par vienīgo veidu, kā iepazīt patiesību, un par vienīgo cilvēku cerību. Pārdomā, kāpēc ir šāda viltus cerība, īpaši pēdējās nedēļas tēmas kontekstā. Kādu cerību zinātne var mums piedāvāt vislielākajai problēmai, ar kuru saskaramies: nāvei? Kāpēc mūsu cerībai vajadzētu balstīties uz kaut ko „pārdabisku”, kā tas ir attēlots šajos apsolījumos?

3. Pārdomājiet Pāvila jautājumu Rom. 7:24: „Kas mani izraus no šīs nāvei lemtās miesas?” (Atsauce uz tā laika sodu, kad kriminālnoziedzniekam bija jāvelk līdzī mirusi miesa, kas pie viņa bija pieķēdēta.) Kāda ir mūsu atbilde, ko nespēj aizstāt nekāda pasaules gudrība?

4. Pakavējies pie tā, ko nozīmē būt „tērtam” Kristū, runājot par to, kā mums vajadzētu dzīvot. Pārdomā, kā tu dzīvo: savus ieradumus, savas domas, attieksmi pret citiem utt. Cik labi tev izdodas atspoguļot Kristus realitāti šajās jomās? Lai gan mums ir jācinās ar iegūtām un iedzimtām tieksmēm uz grēku, kādus acimredzamus un apzinātus lēmumus tu vari pieņemt, kas palīdzētu tev dzīvot tā, kā vajadzētu? Kā mēs cits citam draudzē varam palīdzēt īstenot dzīvē mums Bibēlē atklātos ideālus?